

Socialistična zveza delovnih ljudi Jugoslavije

Pred kratkim je bil objavljen načrt statuta Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije, ki ga je po navodilih zveznega odbora Ljudske fronte izdelala posebna komisija istega odbora.

S tem je dana osnova velikim organizacijskim spremembam najmočnejše jugoslovanske politične stranke in osnova velikim spremembam njene vloge. Objavljeni načrt statuta vsebuje organizacijski okvir Socialistične zveze delovnih ljudi, njegove podrobnejše politične smernice in obsej dejavnosti pa bo določil zvezni kongres, ki bo 22. t. m. v Beogradu. Statut ne predlaga samo zamenjave imena Ljudske fronte, ampak tudi velike, globoke spremembe, ki temeljijo na spremembah in napredovanju notranje demokratizacije, na družbenem razvoju v Jugoslaviji, in tudi na mednarodnih zahtevah. Slednje je utemeljil Tito že lani na šestem kongresu Zveze komunistov Jugoslavije v Zagrebu, ko je rekel: »Taka organizacija, ki predstavlja združitev zavednih graditeljev socializma, ima lahko v tesnem sodelovanju z ostalimi socialističnimi pokreti v svetu zelo veliko in koristno vlogo za vse človeštvo.«

Dočim je bil ves poudarek prejšnjega imena Ljudske fronte v besedi »fronta«, kar je pomenilo revolucionarno borbenost, je v novem preimenovanju poudarek v besedi »zveza«, kar pomeni, da ostane revolucionarna organizacija še nadalje borbeno, vendar njena moč temelji še posebej na »zvezici«, t. j. skupnosti delovnega ljudstva. Če v našem načrtu se izrecno naglašava, da Socialistična zveza delovnih ljudi nadaljuje politično dejavnost in borbeno tradicijo Ljudske fronte v novih družbenih razmerah kot socialistična politična organizacija. Istočasno pa se boudarja tudi njena mednarodna vloga, saj je v samem načrtu statuta izrecno rečeno, da Socialistična zveza delovnih ljudi »vzdržuje in razvija zveze s socialističnimi strankami in organizacijami in drugimi naprednimi demokratičnimi pokreti v svetu«.

Ponovno se torej poudarja mednarodna vloga Zveze, zato, ker je to v novem statutu novost, kar v starem statutu ni bilo izrecno postavljeno. Nikakor pa ne mislimo trditi, da je težnja statuta in vzporedno temu same dejavnosti Zveze samo in izrecno na njeni mednarodni vlogi, kajti njeno težnjo, kakor tudi vsa njena moč sloni še vedno na njenih notranjopolitičnih osnovah, ki so omogočile njen dosedanj razvoj in napredek. Ta razvoj pa so omogočili veliki koraki k demokratizaciji gospodarskega in sploh vsega družbenega življenja v Jugoslaviji.

Bodoča Socialistična zveza delovnih ljudi odslej ne bo le ena izmed množicnih organizacij, po katerih se bodo izvajali že vnaprej določeni sklepi, sprejeti celo v osrednjih odborih ali komitejih drugih organizacij, kot je to bilo z Ljudsko fronto, kjer je bilo že v statutu samem, ki je bil sprejet na tretjem kongresu Fronte: rečeno: »Ljudska fronta Jugoslavije je enotna, vsenarodna politična organizacija, v kateri je vodilna sila Komunistična partija, in ki zbira milijone delovnih

ljudi...« Značaj nove organizacije se precej menja, kar nam pove statut, kjer v prvem členu načrta čitamo: »Socialistična zveza delovnih ljudi Jugoslavije je politična organizacija delovnih ljudi, ki zbira delovne državljane in državljanke ter njihove organizacije v borbeno zvezo za izgradnjo socializma in socialističnih družbenih osnov na politični osnovi socialistične demokracije. Socialistična zveza delovnih ljudi Jugoslavije je nastala iz Ljudske fronte Jugoslavije ter nadaljuje njeno politično dejavnost, njene borbeno tradicije v novih družbenih pogojih kot socialistična politična organizacija.«

Iz tega sledi, da se odslej celotna dejavnost komunistov prenese v izvajanje te dejavnosti v Socialistični zvezi delovnih ljudi in se razvija tu v okviru njenih organizacij. Zato se o vseh političnih problemih prinašajo sklepi samo na konferencah Zveze. V tem je jasno izražena samostojnost Zveze, samostojnost, ki se odraža tudi v tem, da je včlanjevanje v Zvezo povsem individualno in ne kolektivno po kakih drugi organizaciji, ki bi avtomatično prepuščala svoje članstvo ali pa ga celo prisilila v članstvo Zveze same. To pomeni, da človek, ki je član neke druge sorodne organizacije, kot n. pr. sedanje Ljudske fronte ali Zveze komunistov Jugoslavije, ne postane samo s tem avtomatično tudi član bodoče Zveze delovnih ljudi, ampak se mora v Zvezo vsak sam in posamično vpisati.

Socialistična zveza delovnih ljudi bo samostojna, demokratična socialistična organizacija in v načrtu statuta se v ničemer ne omejuje dejavnost njenih članov; nasprotno, dajejo se možnosti široke iniciative tako v predlaganju, v diskusijah in v odločanju pri vseh vprašanjih, ki se tičejo organizacije same, kakor vsega njenega delovanja. V devetem členu načrta statuta beremo med drugim: »Osnovne organizacije in nižji vodilni organi Zveze so v svojem delovanju samostojni. Višji vodilni organi Zveze so dolžni nuditi osnovnim organizacijam ter nižjim vodenim organom pomoč in delati na tem, da se samostojnost njihovega delovanja še bolj razvije.«

Demokratičnost ustroja Socialistične zveze delovnih ljudi je zlasti razvidna tudi v tekstu 12. člena načrta statuta, kjer piše: »Članstvo lahko zamenja ves odbor ali posamezne člane odbora tudi pred iztekom roka, za katerega so bili izvoljeni.« Dalje: »Sklepi sestankov in letnega občnega zbora so obvezni za vse članstvo organizacije. Sklepi se sprejemajo na sestanku z večino glasov prisotnih članov.«

Tu smo navedli le nekaj primerov osnovne politične organizacije Jugoslavije in to iz načrta statuta samega. Ko bo 22. t. m. v Beogradu kongres Zveze, bo verjetno ta načrt še izpopolnjen; na vsak način pa se že sedaj odraža iz načrta borbeni socialistični program Zveze in njena bodoča vloga v naprednih političnih dogodkih v svetu.

Pretekli teden je predsednik republike tov. Tito obiskal Slovenijo. Na sliki ga vidimo v razgovoru s predsednikom MLO Ljubljana, tov. Jako Avšičem v Izvršnem svetu

Delovanje Cirilmetodijskega društva v trboveljskem okraju

(Nadaljevanje in konec)

Cepprav so vera, bogoslužje, veronauk in vzgoja duhovniškega naraščaja v naši ustavi zagotovljeni, je Cirilmetodijsko društvo vendar prepričano, da mora biti cerkveno delo duhovnika v novi Jugoslaviji precej drugačno, kot je v kapitalističnih državah in kakor je bilo tudi pri nas pod Avstrijo ali pred zadnjo vojno. Zato si je društvo zadalo nalogo, da bo člane odvrčalo od vsake zlorabe vere v politične, to je klerikalne namene. Mi ne maramo več organizacij protiljudske Katoliške akcije ne belogardističnih Marijinih družb, ne maramo se naslanjati na vaske in mestne bogatine; mi smo prišli iz ljudstva in hočemo služiti vsem, v prvi vrsti delavcem in kmetom, ki si z žuljavno roko pošteno služijo svoj kruh. Mi ne potrebujemo za službo nobenih privilegijev, nobenega bogastva, ki so si ga poprej z odiranjem vernikov služili nekateri duhovniki, ki so bili bolj veleposelniki, ravnanjeli posojilnic in izkoriščevalci kot pa duhovniki. Člani CMD ne delajo socialnih razlik med verniki, ne poznajo pogrebov in porok različnih razredov, ampak služijo vsem enako.

Najlepše je to povedal nek naš član na lanskem občnem zboru takole: »Patriotičen duhovnik, zavezan član društva CMD, je ponosen na svoje društvo in se zaveda, da mora biti vzor vsem drugim duhovnikom. Zato vestno opravlja vse delo, ki mu ga nalaga duhovniška služba, v moralnem pogledu je neoporečen, do vseh svojih faranov prilazen in usmiljen, vedno pripravljen, jim pomagati kot pravi ljudski duhovnik.«

Tretja naloga CMD in tako rekoč glavni vzrok, zakaj smo to društvo ustanovili, je širjenje socialističnega patriotizma med našo duhovščino. Pridobitve narodnoosvobodilne vojne, nacionalna svoboda slovenskega in jugoslovanskega naroda, bratstvo, enotnost ter enakopravnost teh narodov, skrb za socialno pravičnost, za katero se trudi naša nova družbena ureditev, to naj bodo svetilnice, ki jih cenijo in skrbno varujejo vsi člani našega društva. Ko so nam nekoč škofje predlagali, da v naših pravilih to točko opustimo, smo vsi člani vstali kot en mož in jim zaklicali: Sramota, da si drznete kaj takega zahtevati, saj je to vendar srce našega društva. Roke proč od svetih pridobitev narodnoosvobodilne vojne!

Da zamore društvo doseči ta veliki namen, vzgaja člane v spoštovanju do zakonite ljudske oblasti, preko njih pa tudi vse podrejene vernike v iskreni ljubezni do naše domovine in jim tako pomaga pri delu za lepo in sretno bodočnost.

V tem pogledu smo tudi med članstvom trboveljskega okraja marsikaj dosegli, tako z besedo in dobrim vzgledom. Člani vestno opravljamo državljanske, volilne, davčne in druge družbene dolžnosti, ali se vsaj trudimo, da nikjer ne pridemo v navskrižje z zakoni in predpisi. Nabrali smo sami preko 100.000 din. zadnjega državnega posojila, 10.000 din. za primorske pomorske čolne, podpisovali smo resolucije za Trst in za mir, za kaznovanje hudodelcev Artukovića in Pavelića, sodelovali pri prostovoljnem delu, pri elektrifikaciji, Rdečem križu, dobrotelnih akcijah itd. Vemo, da je tega dela pri nekaterih naših članih na terenu še mnogo premalo in da bi bilo mogoče doseči še več drugje, ko bi bilo na obeh straneh malo več dobre volje, iskrene zavesti in sodelovanja. Ko bi bilo pri naših članih tudi manj dvoličnosti in več iskrenosti. Naš letošnji program naj bo tudi v teh krajih: več dela, pa manj besed, več dela, pa manj praznih izgovorov.

Organizacija CMD bo dosegla v našem okraju svoj namen le tedaj, če bo vzgojila vrsto iskrenih, nesebičnih duhovnikov, ki bodo z ljudstvom delali za lepo socialistično bodočnost. Patriotičen duhovnik ve, da je svobodnost državljan v socialistični domovini. Ve, da je bila ta domovina v NOV odkupljena s potoki krvi, zato jo iskreno ljubi. Iz te iskrene domovinske ljubezni pa izvirajo za njega državljanske dolžnosti. Veseli se, ko vidi na vseh straneh herojsko prizadevanje ljudskih množic in velik razmah v industriji, kmetijstvu, melioracijah, v solstvu, stavbarstvu, prehrani in drugod. Posebej pa se veseli, ko vidi, kako raste ugled naše mlade Jugoslavije po vsem svobodnem svetu. Patriotični duhovnik prebira dnevne časnike, novodobno leposlovje in socialistično literaturo — povsod hoče biti domati. Predstavnike zakonite ljudske oblasti spoštuje, se rad z njimi pogovori, ker ve, da so mu naklonjeni. Prav tako pazi na državne zakone in uredbe in se vestno po njih ravna. Z veseljem se udeležuje vseh društvenih sestankov in prireditev itd. — tako so bile na lanskem občnem zboru v Ljubljani našete samo nekatere patriotične naloge naših članov. Vemo, da še ni pri vseh članih tako, kot bi moralo biti. Toda začetek je storjen, pot je nakazana.

Casniki drugih okrajev so zadnje tedne prinašali razne izjave odličnih duhovnikov o pretrganju odnosov z Vatikanom in o sporazumu med Cerkvijo in našo državo. Pri nas sicer podobnih izjav ni bilo, pa kljub temu vsi člani CMD odobravajo prelom teh odnosov in pozdravljajo prizadevanje zvezne vlade za sklenitev sporazuma. Pri tem bo najvažnejše, da sporazum ne bo samo na papirju, temveč da se ustvarja in da bo živel tudi na terenu. Tiho in skromno ga ustvarjajo na terenu vsi iskreni člani CMD s svojim poštenim stanovskim in domoljubnim delom, ustvarjajo ga vsi naši politični in upravni delavci, ki to delo razumejo, upoštevajo in podpirajo.

Ce bodo člani CMD iskreno izpolnjevali svoja pravila in če bo tudi na drugi strani — kot doslej — razumevanje, upoštevanje in medsebojna podpora, bo ta sporazum najlepše in dokončno ustvarjen tudi v našem trboveljskem okraju.

Franc Šmon

PRETSEDNIK REPUBLIKE

Beograd, 30.1.1953

PRETSEDNIK REPUBLIKE

Beograd, 30.1.1953

KOTARSKOM NARODNOM ODBORU

MESNOM KOMITETU
SAVEZA KOMUNISTA

Trbovlje

Trbovlje
NR Slovenija

Najsrdačnije zahvaljujem za telegram kojim ste mi čestitali izbor za Predsjednika FNRJ.
Želim službenicima Narodnog odbora i narodu vašeg kotara mnogo uspeha u daljoj izgradnji naše socijalističke domovine.

Primite izraze moje najsrdačnije zahvalnosti za telegram kojim ste mi čestitali izbor za Predsjednika FNRJ.
Želim vašoj organizaciji da na svom terenu uspešno ostvaruje uzvišene zadatke Saveza komunista — najveseljenijeg dijela graditelja socijalizma u našoj zemlji.

Kritično so ocenili delo v preteklem letu

Nekaj ripomb k občnemu zboru sindikata Cementarne v Trbovljah

Pred kratkim je imela svoj letni občni zbor tudi sindikalna podružnica v trboveljski cementarni. Udeležba na tej skupščini je bila polnoštevilna, iz

česar bi napravili zaključek, da je vladalo za občni zbor veliko zanimanje. In res se je ta skupščina razlikovala od drugih v tem, da so člani sindikata in tudi člani odbora samega kritično analizirali delo svoje strokovne organizacije tako v samih referatih kakor tudi v sledeči diskusiji, nakar je občni zbor napravil zaključke in načrt za delo v letošnjem letu.

Ce pogledamo delo organizacije v lanskem letu, je treba pač navesti dobre in slabe pojave v sindikalnem delu. Vsekakor moramo pohvaliti vzorno plačevanje članarine; namesto planiranih 43 din so dosegle na člana in mesec članarino 49.80 din. V organizaciji je včlanjeno 98% vsega delavstva tega podjetja.

Razen »Unimoga« bomo imeli letos na razpolago za škropljenje tudi še motorno vprežno škroplilnico, izdelek Tovarne poljedelskih strojev v Mariboru, za manjše in najbolj strme sadovnjake pa bomo uporabili baterijske in druge škroplilnice.

OKZ je oskrbela vsem KZ kompletne zaščitne obleke za škroplilce, ki bodo škropili spomladi drevje, poleti pa tudi krompirišča. Sadjarjem ni treba drugega, kot da se takoj prigrasijo za škropljenje pri najbližji KZ. Stroški za škropljenje bodo malenkostni. Opozorjamo pa, da bo mogoče škropiti drevje samo pri sadjarjih, ki se bodo vnaprej prigrasili. Škropili bomo tik pred brstenjem. Čas za škropljenje bo razmeroma kratek, zato bodo škroplilne ekipe delale po natančnem razporedu, za katerega sestavo pa so prigrasitve za škropljenje prvi pogoj. — Upoštevajte to!

T. B.

Letos bomo škropili sadno drevje s sodobnimi škroplilnimi napravami

Kako bomo škropili sadno drevje

Naši napredni sadjarji so že pred leti začeli s škropljenjem sadnega drevja. Predvsem so opravljali tako imenovano »zimsko škropljenje« v času, ko drevje spi, t. j. preden začne odganjati. Pred vojno so škropili z arborinom, zadnja leta pa z »Durlo«, »Drevosanom« in podobnimi emulzijami.

Letos bomo v škropljenju sadnega drevja ubrali novo pot: lani je začela tovarna »Pinus« v Hočah izdelovati novo škroplilno sredstvo, ki ga je imenovala »Rumesan«. To sredstvo po svoji učinkovitosti daleč prekaša vse pripomočke, ki smo jih doslej uporabljali za zimsko zalogo vseh sadnih škodljivcev, v kolikor prezimujejo na drevju.

»Rumesan« štejemo v skupino tako imenovanih »rumenih pripravkov«, med katerimi smo doslej že uporabljali sredstvo »Kreosan«. Značilnost teh pripomočkov je, da dajejo rumeno raztopino, ki pobarva vse, kar doseže, z neizbrisno rumeno barvo. Zato je škropljenje s temi sredstvi silno neprimerno, kajti ne pobarva se za vedno rumeno le obleka škroplilcev, temveč tudi roke, obraz in lasje! No — in nihče pač ne bi rad postal kar naenkrat Kitajec! Razen tega tovrstna škropila tudi razjedajo tako obleko in obutev kakor tudi kožo — prav tako škroplilcevo kot kožo sadnih škodljivcev.

Zato pač kljub zagotovljeni učinkovitosti sredstva ne kaže, da bi vsak sadjar žrtvoval po eno obleko in obutev ter zdravo barvo svoje kože zaradi

škropljenja. Razen tega je škropljenje drevja z nahrbtnimi škroplilnicami zelo zamudno in zato drago. S sodobnimi škroplilnimi napravami, ki jih priključimo n. pr. k traktorju »Unimog«, lahko z dvema cevema hkrati škropimo, kjer je največje drevo poškrbljeno prej ko v eni minuti. O tem so se na svoje oči prepričali vsi udeleženci tečaja za škropljenje v Loki pri Zidanem mostu, o čemer smo že poročali. »Unimog« je vozil med vrstami dreves, dva škroplilca pa sta z močnim curkom obrizgala po eno vrsto drevja.

Razen »Unimoga« bomo imeli letos na razpolago za škropljenje tudi še motorno vprežno škroplilnico, izdelek Tovarne poljedelskih strojev v Mariboru, za manjše in najbolj strme sadovnjake pa bomo uporabili baterijske in druge škroplilnice.

OKZ je oskrbela vsem KZ kompletne zaščitne obleke za škroplilce, ki bodo škropili spomladi drevje, poleti pa tudi krompirišča. Sadjarjem ni treba drugega, kot da se takoj prigrasijo za škropljenje pri najbližji KZ. Stroški za škropljenje bodo malenkostni. Opozorjamo pa, da bo mogoče škropiti drevje samo pri sadjarjih, ki se bodo vnaprej prigrasili. Škropili bomo tik pred brstenjem. Čas za škropljenje bo razmeroma kratek, zato bodo škroplilne ekipe delale po natančnem razporedu, za katerega sestavo pa so prigrasitve za škropljenje prvi pogoj. — Upoštevajte to!

V zadnjih dneh po svetu

PREKINITEV DIPLOMATSKIH
ODNOSOV MED ZSSR IN IZRAELOM

Po objavi agencije Tass je sovjetska vlada sklenila, da prekinje diplomatske odnose z Izraelom. Izraelski vladi je ZSSR z njo sporočila, da bodo sovjetsko poslanstvo v Tel Avivu zaprli, izraelskemu poslanstvu v Moskvi pa je bilo sporočeno, da vse njegove osebe takoj zapusti sovjetsko ozemlje. Pretrganje diplomatskih odnosov z Izraelom sledi za vrhunec protizidovske gonje, ki jo Moskva vodi v zadnjih mesecih; poudarja se, da je Moskva že dolgo iskala pretrganje za pretrganje odnosov, ki jo je končno našla v atentatu na sovjetsko poslanstvo v Tel Avivu. V Londonu so vest sprejeli z očitno nevoljo in so prepričani, da bo Sovjetska zveza s to najhujšo diplomatsko potezo protizidovske stalnice izrabila zaradi nujnosti svoje politike. V Parizu so menili, da ta najhujši sovjetski ukrep lahko povzroči zaustavitve hladne vojne med ZDA in Sovjetsko zvezo. Izraelski krogi so menili, da je hotel Moskva s tem izolirati židovsko skupnost v Sovjetski zvezi. Vsekakor bo ta najhujša protizidovska poteza ZSSR verjetno dovela do tega, da bodo s vprašanjem pretrganja Židov v konformističnih državah razpravljali na skupščini OZN.

NOVO MEDNARODNO POSOJLO
JUGOSLAVIJI

Mednarodna banka je odobrila Jugoslaviji drugo posojilo v znesku 30 milijonov dolarjev na podlagi sporazuma, ki je bil nedavno podpisan v Washingtonu. Posojilo bomo izkoristili za nakup industrijskih in rudniških naprav. Po izjavi predsednika Mednarodne banke je odobritev novega posojila znamenje zaupanja Mednarodne banke v gospodarski položaj Jugoslavije in nadaljnji ugodni razvoj njenega gospodarstva. Naglasil je, da je Mednarodna banka zelo zadovoljna z načinom in tempom uporabe sredstev prvega posojila; mislija banke se na obisku v Jugoslaviji prepričala, da temelji jugoslovansko gospodarstvo na zdravi in realni osnovi.

PRED PODPISOM TROJNEGA
SPORAZUMA

Te dni se snidejo v Atenah diplomatski zastopniki Jugoslavije, Grčije in Turčije zaradi končne redakcije novih sporazumov med temi tremi državami. Načrt sporazuma bodo predložili trem znanim ministrom, ki se bodo sešli 23. t. m. v Atenah, medtem ko bo sporazum podpisan nekaj dni pozneje v Ankari. Temu sporazumu bo sledil v kratkem sporazum o vojaškem sodelovanju. Hiter in ugoden razvoj mednarodnih odnosov treh balkanskih držav dokazuje nespornost politike rimskih sovnikov, ki večje razvoj odnosov med temi tremi državami na rešitev tržanske vprašanja.

PODPIS SPORAZUMA O SUDANU

Britanski veleposlanik v Kairu je podpisal sporazum o ustanovitvi avtonomne sudanske vlade in sporazum, da sudansko ljudstvo samo odloča o svoji prihodnosti. V sporazumu je določena triletna prehodna doba ter bodo v kratkem razpisane volitve. Posredna oblast guvernerja bo razširjena na vse delove države, guverner bo najvišja ustavna oblast, ki bo za sile z inozemstvom neposredno odgovoren vladama v Kairu in Londonu. V kairskih vladnih krogih poudarjajo pripravljenost, da se v kratkem začnejo tudi pogajanja o Sueskem prekopu.

NOVE BOLGARSKE SOVRAZNOSTI

Jugoslovanska vlada je vnovič protestirala proti sovražnemu delovanju bolgarske vlade ter zahtevala, naj preneha s organiziranjem in podpiranjem protijugoslovanskih akcij na svojem področju. Poudarjajo, da je bolgarska zvezanica tudi dokaz sovražnih naklepov proti Jugoslaviji. Bolgarska vlada ovira po svojih organih delo predstavnikov Jugoslavije v Sofiji, noče pa zmanjšati števila osebja svojega predstavništva v Beogradu.

FRANCOSKO-ANGLESKI RAZGOVORI

V Londonu so bili razgovori med francoskimi in angleškimi državniki. Na njih so obravnavali mednarodne dogodke, ki se nanašajo na Evropo, Afriko in Azijo, zlasti pa tudi evropsko obrambno skupnost.

OBISK EDENA V GRČIJI IN TURČIJI

Britanski zunanji minister Eden bo prišel meseca aprila na uradni obisk Grčijo in Turčijo. Namen tega obiska je izboljšanje odnosov med Veliko Britanijo, Grčijo in Turčijo. V poročilu britanskega poslanstva v Atenah poudarjajo, da Velika Britanija z veliko naklonjenostjo spremlja razvoj odnosov Grčije, Turčije in Jugoslavije ter da v celoti razume vlogo teh držav v zvezi z načrtom skupne obrambe jugovzhodne Evrope.

Delovni kolektivi, zadrage, množične in družbene organizacije, društva in ustanove ter posamezniki: postanite ustanovni ali podporni člani Prešernove družbe!

Ustanovna je najmanj 25.000 dinarjev, podpornina od 5000 do 25.000 din. za posameznike pa je podpornina od 1000 do 5000 din.

Z OBCNIH ZBOROV SINDIKALNIH PODRUŽNIC

Sindikat strojnega mizarstva pred novimi nalogami

Prejšnjo soboto so se sešli člani kolektiva Strojnega mizarstva v Trbovljah, da pregledajo svoje delo v letu 1952. Iz poročila in diskusije sledi, da je ta delovni kolektiv dosegel preteklo leto zelo velik uspeh, in to z izgradnjo nove strojne mizarne delavnice v Gabrskem nad Trbovljami. Pri graditvi te delavnice so člani sindikata tega podjetja opravili preko 3500 udarniških ur in s tem v nemajhni meri pripomogli, da je ta mizarška delavnica mogla priti z rednim delom že 29. novembra lanskega leta.

Sindikat tega kolektiva je posvečal doslej mnogo pažnje vprašanju vajencev in njihovih zaščit, premalo pa se je zanimal za ideološko izgradnjo mladine in ostalih članov kolektiva.

Na obnem zboru si je kolektiv izbral nov sindikalni odbor ter sprejel sklepe za nadaljnje delo. Zadal si je za naloge, da bo sindikalni odbor najtes-

neje sodeloval z upravnim odborom podjetja in z organizacijo ZK — največjo pažnjo pa bodo posvetili varčevanju v podjetju. Vsi, ki niso še organizirani, bodo postali člani sindikata. Med drugim je občni zbor sklenil, da si bodo v podjetju ustanovili svojo godbo; polovico stroškov za godalo bo nosila sindikalna organizacija, polovico pa podjetje.

Z izgradnjo mizarne delavnice je postala nujna ureditev dovzeta poti med garažo in skladiščem podjetja. To delo so člani kolektiva opravili prostovoljno prejšnjo nedeljo; napravili so 50 metrov ceste ter navozili tudi potrebno množino gramoz, s čimer so prihranili podjetju okrog 17.000 din. Delo bodo še nadaljevali. Ob takem složenem delu bo imel ta kolektiv uspehe še v nadalje, zlasti še, ker namerava v bližnji bodočnosti napraviti pri svoji tovarni potreben dozidek.

Trboveljski rudarji so pregledali svoje delo

Ob polnočestvni udeležbi se je vršila v nedeljo, 15. februarja, redna letna skupščina sindikalne podružnice rudarjev rudnika Trbovlje. V dvorani Delavskega doma so se zbrali delegati, izvoljeni na skupščinah pododborov, ter povabljeni gostje, med njimi direktor rudnika Trbovlje-Hrastnik, tov. Ljode Ribič, sekretar MK KZ Trbovlje, tov. Dušan Povše, predsednik delavskega sveta rudnika, tov. Tone Alič in drugi.

Skupščina je kritično ocenila delo rudarske sindikalne podružnice v preteklem letu. Vse preveč so na skupščini govorili o izenačenju plač; prevladovalo je mišljenje, da bi morali imeti vsi člani kolektiva več vploga v celotno poslovanje podjetja. Diskusija je napravila vtis, kakor da hočejo na rudniku vsi gospodariti, vsak po svoje.

Prav dobro in jasno je povedal na koncu diskusije tov. Ljode Ribič; dejal je, da je pač boljše res pametno gospodariti in po možnosti ustvariti dobiček, ki so ga deležni vsi člani kolektiva, kakor pa da se gospodarji, kot bi bilo morda povšeč nekaterim. Spomniti se je treba — je rekel tov. Ribič — na leto 1951, ko je bilo v podjetju 17 milijonov dinarjev izgube, ki pa smo jo le s pametnim gospodarjenjem odpravili. Od vsakega posameznika, od celokupnega kolektiva je odvisno, kako se gospodarji v podjetju, predvsem pa je dolžnost sindikalnih funkcionarjev in

članov delavskega sveta, da to svojim tovarišem pravilno tolmačijo.

Skupščina je podrobno obravnavala še vprašanje socialnega zavarovanja ter komunalne probleme, vprašanje širjenja tiska, zlasti pa sindikalnega glasila »Delavska enotnost«. Novolizvoljeni odbor bo na podlagi sklepov, ki jih je skupščina sprejela, lahko dobro in uspešno deloval, če mu bodo pomagali vsi člani, posebno pa sindikalni pododbori po rudniških obratih. Več skupnega, zlasti še politično-ideološkega dela bo treba in uspehi ne bodo izostali.

Podrobno poročilo o delu sindikata rudarjev in njegovih bodočih nalogah bomo prinesli prihodnjič.

Proslava Tedna kulture na Dolu pri Hrastniku

Tudi na Dolu pri Hrastniku so priredili Teden kulture. Učiteljstvo je organiziralo razstavo knjig raznih izdaj, prav tako tudi razstavo starejših edicij raznih naših časnikov in knjig. Hkrati so imeli na Dolu razna predavanja, med njimi tudi zdravstvena, kmetijska in druga.

Ali si že postal naročnik »Zasavskega vestnika«?

Kritično so ocenili delo v preteklem letu

(Nadaljevanje s 1 strani)

v to pomembno delavsko prosvetno ustanovo v zadostni meri ostali člani sindikata. To je še velika pomanjkljivost, akoravno je bil v tem društvu v drugem pogledu dosežen zelo lep uspeh, kjer naj omenimo predvsem graditev lastnega Doma Svobode, ki bo že letos izročen svojemu namenu.

Graje vredno je med drugim, da je bilo v tem podjetju lanskega leta 354 neopravičenih izostankov, to pa pri velikem nadurnem delu, ki ga je bilo lani za 30% več kot leta 1951. Tudi temu senčnemu pojavu je pač v mnogem kriva vse premajhna zainteresiranost nekega dela kolektiva za naše družbene naloge, ki ima svoje vzroke v pomanjkljivi politično ideološki vzgoji članstva, kjer je sindikat storil vse premalo. Na drugi strani pa je treba pohvaliti uspeh v doseganju družbenega plana cementarne, ki je bil celo presežen, prav tako pa tudi zadovoljivo izvedeno tekmovanje v »delavskem upravljanju«, nadalje sodelovanje članov kolektiva na okrajnem prvenstvu v lahki atletiki, šahu in odbojki, istotako seveda tekmovanje tega delavstva za najboljši kolektiv cementne industrije

FLRJ, kjer je kolektiv trboveljske cementarne prejel za leto 1952 zvezno zastavo in nagrado ter dosegel tako lasko leto na tem področju naše družbene dejavnosti prvo mesto v Jugoslaviji.

To je bil eden največjih uspehov tega kolektiva. Več pažnje pa bo treba — kakor smo že rekli — posvetiti vprašanju ideološke vzgoje in političnega dela, potem bo kolektiv naše cementarne lahko tudi v bodoče na prvem mestu.

Sklenili so tudi, da bodo vse neorganizirane delavce pridobili v sindikalno podružnico, da ne bodo imeli več zaostankov pri članarini, vso skrb pa bodo posvetili politični in kulturni vzgoji članstva. Med sklepi obnega zbora je tudi agitacija za razširitev političnega in strokovnega časopisa, vso pomoč pa hoče sindikat nuditi tudi delavskemu kulturnemu društvu »Svoboda-Zasavje«. Končno je skupščina sklenila, da bo sindikalna podružnica svojo knjižnico prenesla v sestav svoje »Svobode«. Najbolj hvalevreden pa je vsekakor predlog skupščine, da se 50% dobička podjetja, ki naj bi se razdelil med kolektiv, uporabi za tovarniške investicije in gradnjo stanovanjskih hiš.

SINDIKALNO DELOVANJE NA RUDNIKU HRASTNIK

Upravni odbor sindikalne podružnice rudarjev v Hrastniku je preteklo nedeljo pregledal svoje delo v minulnem letu. Poročila in diskusija na obnem zboru so pokazala, da je bilo delo organizacije v splošnem uspešno. Pozitivna je ugotovitev, da je število članstva naraslo od 51 na 91%, vendar ta odstotek ne sme zadovoljiti novolizvoljenega odbora. Zadevna diskusija je pokazala, da bo treba v bodoče polagati še več pažnje slehernemu članu kolektiva, zlasti pa vsem tistim poštenim delavcem, ki stoji še iz enega ali drugega vzroka izven sindikalnih vrst. V bodoče ne sme biti na rudniku nobenega novodošlega delavca, o katerem bi podružnica s pomočjo pododborov ne vodila računa. Tudi pri plačevanju članarine je ugotovljena boljše disciplina; članarina se je dvignila proti letu 1951 povprečno od 67 na 82 din na člana mesечно. V zadnjih dveh mesecih se je povečalo tudi število naročnikov na sindikalni list »Delavska enotnost«.

Nazorno je bila prikazana tudi delavnost rudniškega delavskega sveta. Ob tej priložnosti so navzoči izrekli željo, naj bi bila povezava delavskega sveta in kolektiva tesnejša; kolektivu naj se sproti tolmači vsebina delovanja delavskega sveta. Tukaj pa je treba poudariti, da se mora povečati interes članstva za vse sindikalne sestanke.

Po plodni vsestranski debati je skupščina sprejela naslednje sklepe:

Sindikalna podružnica mora vzgojiti svoje člane tako, da bodo sposobni upravljati rudnik; postati morajo šola demokratizma in množičnega delavskega upravljanja.

Kolektiv spoštuje naš novi zakon o socialnem zavarovanju, vendar ugotavlja, da vsebuje kruto določbo glede vdov, ki nimajo pravice do pokojnine, če vdova po moževi smrti ni 45 let stara ali pa če nima otrok pod 7 let starosti (izvzeta je v primeru 75% invalidnosti). Življenje kaže, da se s to določbo zakona ne moremo strinjati. Nadalje protestiramo proti tistemu do-

ločilu tega zakona, ki pravi, da se šteje v pokojninsko dobo le zaposlitev od 16 let starosti dalje, vendar so naši najboljši rudarji začeli z delom pri rudniku že v starosti 14 let.

Kolektiv prav tako ne more razumeti, da imamo v rudarstvu v primerjavi z ostalimi področji naše gospodarske dejavnosti tako majhno število rudarskih delavcev z visoko kvalifikacijo. Zahtevamo, da se v tem smislu napravijo popravki pri že upokojenih delavcih in uslužbenih.

Prejemanje deputatnega premoga je tradicionalna pridobitev slovenskega rudarja, priborjena že pred več kot 50 leti, zaradi česar smo mnenja, da se njegova vrednost ne sme šteti v povprečni zaslužek. Predlagamo, da Republiški odbor sindikata rudarjev Slovenije izposluje pri Gospodarskem svetu FLRJ, da se vrednost tega premoga obračuna kot materialni izdatek podjetja.

Skupščina je končno sklenila, da bo podružnica poskrbela za to, da se upravni odbor, pododbori in ostalo članstvo v teku enega meseca seznani z napotili, ki so jih sindikalne organizacije dobile na VI. kongresu ZKJ. B. P.

Rudnik Trbovlje-Hrastnik svojim upokojencem

Prejšnjo soboto se je kolektiv hrastniških rudarjev poslovil od svojih sotovarišev-upokojencev. V začetku letošnjega leta je namreč prenehalo z delom 22 odličnih rudarjev, ki so si s svojim delom zaslužili prepotrebni pokoj.

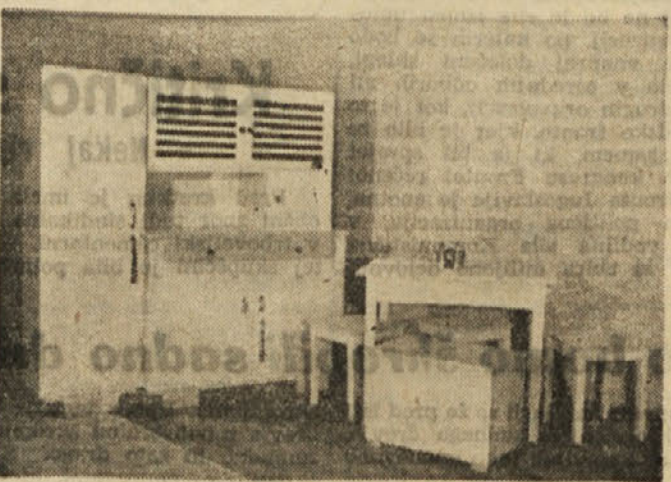
Upravni odbor rudnika in sindikalna podružnica sta pripravila tem tovarišem poslovilni večer, ki so se ga poleg upokojencev in njihovih družinskih članov udeležili tudi zastopniki uprave rudnika, sindikalne podružnice in mestne ljudske občine. Da je bil večer bolj pisan, je poskrbel moški pevski zbor »Svoboda I«, ki je v presledkih zapel 16 pesmi.

Že ob začetku slavlja, ko je zbor zapel »Rudarsko himno« in »Pozdrav slavljencem«, je bilo marsikatero okorno; pa kako bi ne bilo: za omizjem je sedelo 22 veteranov hrastniških služenj, ki so po skupnem povprečju 39 let neprestanega rudarjenja odložili krampe in lopate. Rudarjema Tončku Spitalerju in Jožetu Felicitjanu pa je preteklo kar 42 let, odkar ju je prvič zajela jamska tema in tesnoba.

Vsem upokojencem ne gre samo priznanje za odslužitev polnih predpisanih let, marveč tudi zahvala, da so se odzvali klicu naše obnavljajoče se domovine ter so kljub doseženi pokojninski dobi vztrajali na svojih jamskih delovisvih in v najbolj kritičnih dneh, ko je bilo vprašanje delovnih moči skrajno pereče.

Upokojenci! Hrastniški rudarski kolektiv vam — svojim učiteljem in vzgojiteljem — izreka vso zahvalo in priznanje ter vas ne bo izločil iz svojih vrst! B. P.

Kuhinjska oprema

dari!o Strojnega mizarstva Trbovlje za naročnike Zasavskega vestnika

Ne pozabi prečitati zadnje strani!

Z OBČNEGA ZBORA RADEŠKIH GASILCEV

Budni in zvesti čuvarji našega imetja — gasilci — so na letnem obnem zboru predstavili svoje delo in uspehe ter si postavili nove naloge. Kljub precej kritičnemu poročilu predsednika tov. Klanjskega so morali ugotoviti, da so preteklo leto opravili lepo delo in dosegli mnogo uspehov, za kar jim gre vse priznanje. Njih naloge ni samo, da stopijo v akcijo v primerih nesreče, mnogo več dela je osredotočenega na to, da se ne zgode, predvsem požari, že vnaprej preprečujejo z varnostnimi ukrepi, da poučujejo ljudstvo v čuvanju svojega in narodnega premoženja, da se sami vadijo in izpopolnjujejo v znanju in spretnosti. In te naloge gasilci vestno izpolnjujejo. Gotovo je zaslužja tega dela, da so požari, zlasti večjega obsega, vedno bolj poredki.

Poleg mnogih praktičnih vaj so gasilci priredili 22 predavanj, kjer so obravnavali vprašanje preprečevanja požarov in izpopolnjevanje znanja o borbi z najnevarnejšim elementom — ognjem. Pa še več: predavanja in poučevanje so prenesli tudi na vas, kjer so ljudi poučevali, kako se naj-

uspešneje borijo proti ognju. Povsod so jih ljudje z veseljem sprejeli.

Preteklo leto so se na posebnih tečajih izurili tudi štirje motoristi, tako da sedaj strokovnega kadra ne manjka. Posebno skrb posvečajo gasilci vzgoji svojega naraščajočega imetja. Tov. Franci Keržan, ki jih vodi, je z njimi zadovoljen, saj bodo kmalu lahko izpopolnili vrste starih gasilcev, za kat jim je treba izreči pohvalo.

Boleče vprašanje radeških gasilcev je, da imajo v čuvanju svojega in narodnega premoženja, da se sami vadijo in izpopolnjujejo v znanju in spretnosti. In te naloge gasilci vestno izpolnjujejo. Gotovo je zaslužja tega dela, da so požari, zlasti večjega obsega, vedno bolj poredki.

Društvo je lani praznovalo 80-letnico svojega obstoja. V njegovih vrstah je mnogo članov, ki so gasili že čez 30 let. Tovariši! Keržan pa še ena, a jo še vedno aktivno. Za svoje dolgaletno delo si tovariši dobili zaslužena odlikovanja in priznanja.

Pisatelj Ethin Kristan o Erazmu Gorshetu

(Izjava za »Zasavski vestnik«)

V zadnjem času proučujem zgodovinsko razdobje med leti 1900 in 1910, ki je močno razgibalo proletarske vrste tudi na našem Zasavju. Takrat se je naš proletariat začel mošneje boriti za svoje politične pravice in jih je delno dosegel ob taktični odločitvi v dunajski državni svet. Med voditelji slovenskega proletariata je bil takrat tov. Ethin Kristan, ljubljanski častnik in pisatelj. Njemu gre zahvala, da je v tistih odločilnih dnevih pritegnil v slovensko politično arenno tudi našega pisatelja Ivana Cankarja, ki je tedaj živel kot poklicni pisatelj na Dunju. Na predlog Ethina Kristana je slovensko delavstvo ponudilo na kongresu v Trstu Cankarju kandidaturu na kongresu v Trstu Cankarju kandidaturu v naših zasavskih revirih, in sicer v volilnem okraju Litija. Stičina in Radeče (rednišče) te borbe se je odigralo v zagorskih rudnikih. V zvezi s tem proučevanjem sem obiskal pisatelja Ethina Kristana, ki živi ta čas v Ljubljani.

Nestor slovenskih pisateljev me je ljubeznivo sprejel in kar običajna program tega obiska je razgovor potekal brez Erazma Gorsheta, ki je koncem decembra umrl v Clevelandu. Gorše Erazem je naš zasavski rojak, doma iz Dragovskega pri Litiji; prav zato bo prav, če objavimo celotno izjavo tov. Ethina Kristana o našem slavnem rojaku, saj navedbe tov. Kristana podajajo sliko politične in kulturno prosvetne dejavnosti naših rojakov v novem svetu. Kristanova izjava je neverjetnega značaja, onemogoča nam pripoved o razvoju društvenega življenja naših ameriških izseljencev in daje v njej priznanje Goršetu, kakor je sam sprejel njegovo delo kot njenov bližnji sodelavec.

Izjava Ethina Kristana se glasi: Malo pred koncem leta 1912 je v Clevelandu v državi Ohio, umrl ameriški slovenskih krogov dobro znani kulturni delavec Erazem Gorše. Ubil ga je rak, ki je v ZDA na drugem mestu kot uničevalec človeških življenj. Gorše — v

ameriškem pravopisu Gorše — je bil rojen 31. maja 1894 v Dragovskem pri Litiji, v Ameriko pa je prišel leta 1910. Nekaj časa je živel v Pennsylvaniji, največ v malem mestecu Arona, potem pa se je preselil v Denver v državi Colorado. Takoj po prihodu se je začel zanimati za življenje izseljencev in jim pomagal najprej pri političnih organizacijah, v katerih so se v tistih časih največ zbirali delavci. Ta društva pa so postajala tudi žarišča slovenskega kulturnega delovanja. Na sestankih se je po opravljenih društvenih nalogah pelo, najprej po domače, po malem pa se so organizirali kvarteti in celo zbori. Včasih so se izseljenci spominjali, da so v starem kraju imeli ljudske odre, izobraževalna društva in podobne organizacije, pa so si člani podobnih društev želeli tudi teh v novi deželi. Mladi Gorše je vedno rad pomagal pri takem delu, in ker je izkušenih kulturnih delavcev vedno primanjlovalo, je imel vedno dovolj dela. Njega pa je to veselilo in je vse svoj prosti čas, ki ga pač nikdar ni bilo preveč, porabil za dvig prosvete svojih rojakov. (V Denveru se je oženil, leta 1918 pa se je preselil v Cleveland, največje slovensko mesto v Ameriki.) Tukaj je našel široko področje za tisto delo, ki mu je bilo najbolj pri srcu. Ob njegovem prihodu je bilo v Clevelandu že lepo število kulturnih društev: avenijski St. Clair je bil središč slovenskih izseljencev, toda po raznih drugih krajih hitro naraščajočega mesta in tudi po predmestjih so živeli tudi slovenske skupine, pa so se razvijala slovenska prosvetna društva, pevski zbori, dramske družbe po vseh okrajih. V tem preprostem okolju se je v ZDA ustanovilo Slovensko republikansko združenje, ki se je pozneje razširilo v Jugoslovansko in je zajelo vse, kar je bilo naprednega med ameriški Jugoslovanci. Na avenijski St. Clair so Slovenci postavili krasen

Narodni dom z veliko dvorano in odrom. Tam so imeli slovensko šolo, čitalnico, razne klubse prostore, manjše dvorane za zborovanja in seje, kulturno življenje clevelandskih Slovencev pa se je s tem dvignilo na visoko raven. S tem so se tudi Goršetove naloge pomnožile; njegovo veselje do dela je neuhoma raslo. Sodeloval je pri šoli, čitalnici, v direktorijih Doma, pri ustanovitvi Dramatskega društva »Ivan Cankar«; sam je nastopil v raznih vlogah in tudi režiral nekatere predstave. Dosti dela so mu dala tudi podporni društva, pri katerih je bil član. Večkrat je bil delegat na konvencijah velikih organizacij, kjer so ga navadno izvolili za zapisničarja. Poleg tega pa je pisal dopise in članke za razne slovenske napredne liste.

Najbolj pa je s Goršetovim imenom spojen »Slovenski muzej v Clevelandu«, ki ga je prav zapravil na ustanovitvi in v katerem je bilo največ njegovega dela. Njegov najboljši pomočnik je bil stari Pogorelec v Duluthu. Ko se je muzej odprl v Narodnem domu v Clevelandu, je bila to že bogata ustanova, iz katere bi se lahko sčasoma razvila šola slovenskega naseljevanja v Ameriki. Žal, da je pozneje prišlo do nesporazuma med Goršetom in upravo Narodnega doma, in posledica tega je bila, da je danes vse muzej v rabi in v seveda občutljivi nedostopnosti. Presojanje vzrokov tega konflikta mora pač biti prepričano ameriškim Slovincem in njihovim naprednim organizacijam, tukaj pa morem le izreči željo, da se ne bi s sodovi velikega Goršetovega dela kar izgubili. To delo pa se mora eni temboji, ker je bilo opravljeno v prostem času. Kakor je možno posledovno pri veliki družbi Singerjevih šivalnih strojev nikdar ni imel preveč.

Vsekakor je treba ob preranem grobu izreči Goršetu priznanje, da je z veliko poštovanostjo v obliki meri pomagal dvigati kulturno raven slovenskih izseljencev v dolgi Ameriki in zato zaslužil časten spomin. Jože Zupancič

Naši čitatelji pišejo

Kako skrbje dušni pastirji za svoje ovčice

Vsi Trboveljčani dobro vemo, kako huda stiska vlada v dolini glede stanovanj, kar se posebno vidi na LO MO, kamor prihaja dnevno več desetlin prisiljenih preskrbe z živili in tekstilnim blagom, ki je delala našim ljudskim odborom nemalo skrbi in truda, se je v Trbovljah pojavil kot eden najkrajših in največjih problemov res silno občutno pomanjkanje stanovanj.

S tem vprašanjem se danes ukvarjajo vsi delovni kolektivi, njihovi delavski sveti in uprave podjetij. Veliko skrbi, kako odpraviti pomanjkanje stanovanj v Trbovljah, ima tudi ljudska oblast, ki se trudi in vodi račun, kako bi gradili pač čimveč stanovanj. Delovni kolektivi se danes odrekajo viškom

plač in jih usmerjajo v gradnjo stanovanj.

Popolnoma drugače pa razume to vprašanje župnik Albin Slavec, ki živi v Braslovčah in ima dve hiši v Globuškaku. Stanovanci teh hiš so se pritožili pri ljudskem odboru mestne občine, da jim lastnik teh hiš sploh ne popravlja stanovanj, tako da jim ob deževju vedno teče voda v stanovanje.

Gospodarski svet mestne občine je omenjenega lastnika opozoril, naj bi za pobrano najemnino vzdrževal hiše in ga informiral o stanovanjski stiski v Trbovljah.

V ilustraciji, kako ti ljudje pojmujejo naše težave, prinašamo kopijo odgovora tega gospoda na dopis gospodarskega sveta:

Kot kaže po trudu, se bo najemnik smela nabiti za popraviljanje, dejati takemu, ki bi popravil, bi bilo pač najbolje, da se vsem mojim dosedanjim najemnikom drugje najde stanovanje, od vseh mojih stanovanj pač meni hišice za vsake štiri, kadar bi jih želel nabiti, se more biti najbolje, da bi jih sam nabil za krajšice in drugo.

Ta dopis št. 292/s-53.

Albin Slavec

Obračun dela sadjarjev na Dolu pri Hrastniku

Sadjarji na Dolu pri Hrastniku so se zbrali prejšnjo nedeljo, da podajo obračun svojega dela v lanskem letu. Občnega zbora se je udeležilo sto sadjarjev. O delu sadjarjev je poročal predsednik sadjarskega odbora tov. Vid Jurko, ki je dejal, da so sadjarji dosegli preteklo leto zadovoljive uspehe, kar je poleg delavnosti sadjarjev tudi za sluga bivšega poverjenstva za kmetijstvo pri OLO v Trbovljah, ki je sadjarje celotnega območja okraja podprlo materialno in finančno. Minulo leto so sadjarji zasadih na Marnem okrog 4 hektare strnjene sadne sadnega drevoja najboljše vrste, si uredu dli drevesnico s kapaciteto 2000 dreves, pridelali tri predavanja ter organizirali ekskurzijo na moderno urejena posestva. Vsem članom je odbor nudil strokovno pomoč pri sajenju sadnega drevoja ter pri ostalih delih v tej stroki.

Na občnem zboru so sadjarji izvolili nov odbor: v njem so ostali večinoma dosedajni odborniki, le delno so odbor dopolnili z mladimi sadjarji, ki se bodo s pomočjo starejših tovarštev strokovno in organizacijsko usposobili za vodstvo skupnega dela v sadjarstvu.

Najbolj zaslužnemu voditelju sadjarstva v našem okraju so ob tej priložnosti podelili častno diplomu. Tov. Vid Jurko je presenečen sprejel darilo ter ob tej priložnosti izjavil vsem sadjarjem, da bo v nekaj svojih mesecih sodeloval v sadjarstvu še v bodoče.

Na občnem zboru so si sadjarji zadali

ZASAVSKI VESTNIK
JE NAJPRILJUBLJENEJŠI
TEDNIK V ZASAVJU

Od očba o imenovanju okrajne komisije za popis prebivalstva

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR TRBOVLJE
Tajništvo

Na podlagi členov 107 in 108 Zakona o okrajnih LRS (U. list LR št. 19/53), I. in II. točke Uказа Prezidija LRS OLO o popisu prebivalstva v FLRJ na dan 31. marca 1953 (U. list FLRJ št. 60/53) in Navodila gospodarskega sveta vlade FLRJ izdaja Okrajni LRS Trbovlje

odločbo o imenovanju okrajne komisije za popis prebivalstva.

I. Komisijo za popis prebivalstva se imenujejo naslednji:

1. Martin Gosak, predsednik OLO, za predsednika komisije,
2. Slavko Grčar, žel urada za statistiko in evidenco, za tajnika komisije,
3. Ivan Sorn, tajnik OLO, za člana komisije,
4. Maks Cerne, načelnik oddelka za gospodarstvo, za člana komisije,
5. Adam Brečko, načelnik oddelka za notranje zadeve, za člana komisije,
6. Lovro Guštin, načelnik vojnega oddelka, za člana komisije,

II. Komisija mora z delom takoj pričeti.

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

EARL BIGGERS:

Skrivnost

EVERE DURAND

Iz Londona so začela prihajati pisma v amazonski kuvertah in po rokopisih se je dalo zadeti, da prihajajo od osebe, ki ni nobena in ne preveč pismana. Ta pisma so, moč je bilo videti, spravljal v strahno pačo, zaradi tega sem bila v skrbeh, povrhu pa sem bila tudi radovedna. Nekega dne, ko je prav tisti dan, ko je bil izlet v okolico Peskavarja, je prišlo eno takih pism v roke meni, ker Erika ni bilo doma. Bila sem videla, obupavala sem. Kar vnaprej sem bila od kakšnih prizorov bo prišlo, sem, toda odkritje moje neobzirnosti. Omalohvala sem, toda končno sem vendarle odprla kuvert in prebrala pismo.

Tisto, kar sem zvedela, je bilo zame strahljivo in hudo. Podpisane, vratar hehe velike polje denar. In zahteval, da se mu takoj mojega moža je izsiljeval neki vratar, kajti temu je dajal denar zato, da ga ne bi obhaleli, da ga je grozil, da bo povedal večkrat pred letom dni odšel iz neke pisarne, v kateri so potem na tih našli truplo odvratnega Hilarija Gotha.

Eva Durand je območnik, nato pa spet v bilnim naporom nadaljevala: »Moje moža je torej neko izsiljeval v zvezi z umorom Hilarija Gotha... Kmalu raslo je moč. Takoj mi domov precej dobro sem mu rekla, tisti je zvedel od tebe, sem mu na ponudila odpuščanja, tedaj prebledi je in pade v nezavest. Ko je začel rotiti, je pokleknil predme in me se zvedela, da je zvedel od tebe. Od njega osebno Hilarij Goth in moj ujec sir George Mane-ling sta bila stara prijatelja. Na sam dan, ko bi bil ubit, je Hilarij Goth povabil k sebi Erika in mu rekel, da bo v primeru, če Erik ne bo odnehal od namere, da se

7. Ernest Goršek, načelnik oddelka za ljudsko zdravstvo, za člana komisije,

8. Mirko Skatun, načelnik oddelka za prosveto in kulturo, za člana komisije,

9. Lado Levce, tajnik OŠ Zvezs sindikatov, za člana komisije,

10. Alojz Toplikar, tajnik OO OF, za člana komisije.

III. Komisija mora z delom takoj pričeti.

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Naloge komisije so:

1. da po navodilih Zavoda za statistiko in evidenco pravočasno izvede vse priprave za popis prebivalstva;
2. da organizira izvedbo popisa na območju okraja Trbovlje;
3. da nudi vsi potrebno pomoč občinskim popisnim komisijam;
4. da zagotovi in priuči potrebne kadre (za-pisovalce in kontrolorje);
5. da vrši kontrolo nad izvajanjem popisa in splošno kontrolo priprav za popis ter da po izvedenem popisu pravočasno zbere ob občin popisni material in ga po izvršenem pregledu dostavi RZSE.

III. Komisija mora z delom takoj pričeti.

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Stev. 6/53. Predsednik: Martin Gosak

Mislamo, da k temu odgovoru ni potreben poseben komentar, saj lahko vsak naš razumen človek razbere iz njega, da njihovo kraljestvo ni od tega sveta», pač pa da imajo vedno le interese, iztisniti čimveč za svoj žep in da počnejo ti ljudje praktično popolnoma nekaj drugega, kakor pa uče se razne lahkoverne ljudi.

Čas sam in naši delovni ljudje pa bodo že storili svoje.

S. B.

Z Dolu pri Hrastniku

Tečaj Rdečega križa. — V četrtek, 12. februarja so na Dolu pri Hrastniku med prvimi izkajali tečaj Rdečega križa. Obiskovalo ga je 19 mladih deklet — bodočih gospodinj, ki so hodile vsak teden po enkrat tedensko iz oddelkov vasi na Dol, kjer so poslušale ob četrtkih po štiri ure predavanja o negi otrok, o raznih boleznih, o higieni, gospodinjstvu itd. Tečajnice so prihajale s Kala, iz Turja, s Kovka in Gur; ni jih zadržal ne sneg ne dež. Pod vodstvom dr. Kirna iz Hrastnika ter učiteljice Peričeve, Faganeljeve in Mahkove so si mla-da dekleta pridobila dragoceno znanje. Da trud predavateljev ni bil zaman, je pokazal izpit, kaj vse so tečajnice s svojo marljivostjo naučile.

Na Dolu se zanimajo za glasbo. — Ne samo v revirskih centrih, marveč tudi na naši vsi opazimo vedno večje zanimanje za pouk v glasbi. V okviru KUD »Ciril Pust« na Dolu so ustanovili neke vrste glasbeno šolo, ki se vzdržuje iz lastnih sredstev. Pouk imajo po dvakrat tedensko. Intenzivno pončuje učiteljice, ki prihaja na Dol s Kala. Vseh učencev je 40. Med njimi je dvanajst takih, ki se zanimajo za violino, poleg nje pa se bodo učili še klavir, bas in celo. V okviru prosvetnega društva so pred kratkim ustanovili tudi orkester, zaenkrat predvsem iz vrst starejših, ki pa jih bo mladina, če se bo tako marljivo učila kot sedaj, nekoč lahko nadomestila, tako da bodo tudi na Dolu mogli imeti velik orkester.

Ljudsko gledališče. — Pionirska organizacija na dolski gimnaziji deluje. Pred kratkim so na njej ustanovili lutkovno gledališče. Pionirji so s svojimi sredstvi kupili lutke, za katere so dali 15.000 din. Starejši mladinci so brezplačno naredili oder, tako da so se lahko takoj lotili dela. Naštudirali so dve igrice in sicer »Čarobni klubok« in »Zlogica nogice«, ki ju bodo v kratkem uprizorili.

Društvo hoče prav tako posvetiti članstvu v tehničnem pogledu vsi pažnjo, zlasti še pred kratkim ustanovljeni ženski desetini. Če bo društvo izvršilo vse sklepe, bo opravilo zelo veliko delo.

Dramski odsek tega društva je pred nedavnim uprizoril igr »Zadrega nad zadregom«, ki je imela polnoštevilčen obisk. Igralci so s tem odrskim delom gostovali tudi v Čemšeniku, ponovili pa bodo igrjo še doma. Sredi meseca marca namerava ta delavni gledališki odsek uprizoriti spet novo igrjo.

Sekcija AFŽ v Kotredežu je začela dne 6. t. m. z gospodinjstvom tečajem. Obiskuje ga 18 tovaršev. Vodi ga zelo dobra učiteljica; če bodo dekleta imela dobro voljo, se bodo lahko mnogo naučila. Zeleti bi le bilo, da bi tečajnice imele poleg strokovnih še nekaj političnih predavanj. To bi mladinkam koristilo, zlasti še, ker so večinoma kmečk-a dekleta, ki nimajo priložnosti, da bi se dnevno seznanjale s političnim položajem doma in v svetu. Ob koncu tečaja bodo dekleta pokazala, kaj so se naučila.

B. F.

Novice iz Loke pri Zidanem mostu

»Napačen človek o Loku«. — Dramska sek-cija KUD »Jvan Cankar« v Loku je imela pred kratkim svojo prvo uprizoritev in sicer Nušičovo komedijo »Napačen človek« v režiji tov. Simončiča. Igralci so se resno potrudili in prikazali na odru dosti znanja in spretnosti. Gledališka dvorana je bila dvakrat polna zadovoljnih gledalcev. — Čisti dobiček bodo uporabili za popravilo odra. V Loku bi bilo nujno potrebno misliti na povečanje dvorane, ker obisk prireditelj kaže, da je dosedanja dvorana v Loku premajhna.

Ljudska univerza. — V Loku so se znali lotiti organizacije svoje Ljudske univerze in je njen obisk zadovoljiv. Drugo predavanje, ki so ga imeli tamkaj, je imelo naslov »O ljud-skih sešah in navadah«. To je bilo že drugo predavanje o tej temi. Predaval je profesor

Angleški barvni film

»Čarobna temnica«

Stara 53 let in še zmerom mlada kinematografija ima zgodovino, ki bi dala snov zanimivemu scenariju, v katerem bi se me-njavljali drama, fantazija, pustolovščine in tisoči osebnosti. Po biografiji »Portret iz-umitelja« so se Angleži lani oddolžili člo-

veku, ki je vse svoje znanje, veselje, ves svoj čas, svoje premoženje in svojo družinsko srečo, nazadnje tudi svoje življenje daroval barvnemu filmu.

William Friese-Greene je izumitelj films-ke kamere in pionir barvnega filma. Umril je leta 1923 zapuščen, reven, bolan in iz-črpan na nekem kongresu kinematografskih

in filmskih podjetnikov. Vse, kar je zapu-stil, je bilo v njegovem delu in v njegovem izumu, od premoženja pa mu je ostala pri-žama, listek iz zastavljajnice za manšete gumb in en šiling devet penijev denarja — ravno za en sedež v kinu!

Od srečnih prvih let v zakonu mladega fotografa je bila svetovna vojna leta 1914 za W. Friese-Greenovo družino že prva postaja na poti navzdol. Večni dolgovi, ki jih je delal fotograf za svoje poskuse, so pripravili družino na beraško palico. Niti mladoletni sinovi, ki so se prostovoljno prijavili v voj-sko, niso mogli ustaviti tega. W. Friese-Greene ni gledal na film s sejmarskega sta-lišča. Vedel je in čutil, da bo film postal neka vrsta vesoljnega jezika, ki bi lahko govoril velike stvari, pa tako žestokrat sa-mo neumno blebete; da bi si film opomogel, da bi bil umetnost, je pomagal tudi idealist William Friese-Greene.

KINO »SVOBODA-CENTER«
V TRBOVLJAH (Delavski dom)
bo predvajal od petka do torka
angleški barvni film
»ČAROBNA TEMNICA«
prihodnji teden pa ameriški film
»Kobilice«

KINO »SVOBODA«
V TRBOVLJAH II
pa ima na sporedu odlični itali-janski film
»VOLK Z GORE SILA«
Predstave od sobote do ponedeljka

Pa še nekaj o trboveljskih pionirjih

Precej tednov je že minilo, ko smo slišali v radiu, da je strogo prepove-dano loviti ali ubijati uničevalce sadnih škodljivcev — ptice.

Mislím, da ta prepoved ne velja sa-mo za mesto Ljubljano, marveč tudi za naše Trbovlje. In kaj smo v tem po-gledu storili pri nas? Lepo mirno gle-damo trboveljske pobalnice, ki s »fra-čami« trpinčijo in uničujejo koristni plitji rod. Pa ne samo to: ti pobalini ne merijo samo v uboge prezeble ptice, temveč tudi v otroke in odrasle.

Zadnji čas je, da temu »razvedrilu« napravimo konec. Ali starši lahko mir-no gledajo svoje otroke, ki trpinčijo uboge živalce? Ali ne najdemo primer-nih besed, da bi to mučenje ganilo otroško dušo? Ali nimajo pri svojih otrocih toliko avtoritete, da bi jim pre-povedali uporabo »frač«, raznih lokov, in puščic? Zares žalostno!

Ko opazujem početje naše mladeti in berem v časnikih o kriminaliteti mladostnikov, se mi vsiljuje vprašanje: ali je potrebno in ni škoda denarja, da morajo nekateri otroci videti vsak film, četudi ni v celoti niti malo vzgojen za mladino?

Kdo pošilja otroke na cesto, da se pretepaajo, sabljajo, streljajo? Učitelji? Ne. Starši? Tudi ne. To so nedvomno vplivi filmov, ki bolj učinkujejo na mladega človeka kot lepi nauki dobrih vzgojiteljev.

Cudim se, da se ravno v Trbovljah

ne upoštevajo odločbe Ljudskega od-bora mestne občine in kino uprave, ki prepoveduje otrokom obisk večernih kinopredstav.

V prihodnje naj bi tudi oblast ne dovolila otrokom vstop v kino, če film ni izključno vzgojen za mladino. Ali organi javnega reda ne nadzirajo go-stilin, kjer še vedno vidimo v poznih urah otroke? Zadnji čas je, da pokaže-mo malo več resnosti in odgovornosti za našo mladino!

Vprašala bi še starše, ki pošiljajo otroke k vsem filmom, naslednje: kako zna tak otrok, ki ima v žepu vedno denar, ceniti očetovo težko delo in nje-gov zaslužek? Ali ne bi bilo koristneje, če bi starši posvetili več pažnje vsaki svojih otrok in ne prepustili vsega sa-mo učiteljskemu, ki ima otroke dnevno le 4 do 5 ur pred seboj? Ne morem razumeti staršev, ki lahko celo popol-dne in pozno v noč pogrešajo otroke, ki divjajo in se potikajo po cestah (ti imajo tudi v šoli slabše uspehe). Ali jim ni mar bodočnosti svojih otrok? Ali jim je res vseeno, če je njihov otrok dober ali slab?

Večkrat slišim stokanje nekaterih zaostalih žena, ki trde, da so otroci takšni, »ker ne poznajo verskih nau-ukov, božjega strahu« in podobno. Žal se danes čujemo take besede. Ali se starši ne čutijo dovolj sposobne, da bi svoje otroke vzgojili v dobre, poštene ljudi?

Da pa ne bo treba takega in podob-nega govorjenja, naj na številnih sejah in sestankih v naši dolini posvetijo več pažnje našim pionirjem, njihovim vzgoji in zaposlitvi po pouku — staršem pa je treba več vzgojnih naukov.

Premalo govorimo o teh vprašanjih, če pa govorimo, ostane le pri besedah, tudi napisane besede ostanejo samo na papirju, kar pa seveda ne vodi k našim vzgojnim ciljem.

M. F.

Vse prebivalstvo Zasavja opozarjamo na naše veliko nagradno žrebanje

»Mene si ugonočljivi Veseli sili je sikal med zobmi, iz oči pa se mu je rezal krvavi srd. »Vsaj nisi okodavala dobrega glasu svojega vriga prijatelja!«

»Ali priznate svojo krivdoto?« je zakričal Flannery.

Durand je kar tako skomizgnil z rameni: »Zakaj pa ne? Kaj mi da drugega pre-ostaja?«

Obrnil se je k Chanu:

»Vse, kar je ta rumeni zlodej povedal, je suha resnica. Občudujem ga. Mislil sem, da sem zelo močan, toda ta me je premagal na vsej črti.«

Potem pa je besno, skoraj blazno nada-ljeval:

»Da, ubil sem sira Frederika! Ni mi pre-ostajalo nič drugega. Stal je pred menoj in se mi smejal v obraz. To je bil never-leten človek! Ni hotel popustiti, niti storiti koraka nazaj. Sestnajst let me niti za tre-nutek ni izpuštil izpred oči. Sestnajst let me ni hotel pozabiti. Da, jaz sem ga ubil!«

»In žametne copate?« je mirno vprašal Chan.

»Na njegovih nogah! Prav iste copate, ki sem jih pred več leti pustil v pisarni Hilarija Gotha... sem tedaj opazil na no-gah trupla, ki se ustirali. Stopile so mi pred oči, kot neke oči... In sicer na nogah sira Frederika. Potegnili sem jih in jih od-nesel s seboj. Pogum pa me je pustil na cedilu, toda njega ser: bil že ubil. Da, ubil sem ga! In pripravljen sem na kazen. Toda ne na takšno, kakršno vi mislite.«

Obrnil se je na mesta, zdrvel proti od-prtju vratom in teknil na teraso.

»Pomožna lestev!« je vzkliknil Flannery. »Prizide gale!«

Nadornik Duff in Chan sta skočila za njim. Chan je krenil na levo proti pomožni lestvi, toda Erik Durand ni mislil, da bi uporabil lestev. Nagnil se je čez ograjo terase: nekaj časa je njegovo ogromno telo nihalo v praznoti kot črn obris na megle-nem sivem nebu, potem pa je polagoma zginilo v brezno, ki ga je predstavljala ulica med skupino nebotičnikov.

Vsi so takoj skočili k ograji in pogledali navzdol. Daleč pod njimi so ob slabi razsvetljavi videli, ki se je vrtela v megli, lahko opazili na cesti neka črna točka, okrog katere so se začeli zbirati ljudje.

»Tako sem napisala Eriku pismo,« je na-daljevala mlada žena. »Povedala sem mu, da je v njegovo osebno korist, če me ne išče. Rekla sem, da bom v primeru, če bi se odkril način mojega bega in bi se na ta način omadeževala čast polkovnika Beate-ma, brez oklevanja pojasnila policiji, kaj je bil povod za moj beg. Povedala bi bila, da sem pobegnila zato, ker sem imela mo-rilca za moža. Erik mi ni odgovoril, toda verjetno je dobil moje pismo, ker me ni niti iskal, niti ni kdo drug tega storil v njegovem imenu.«

Eva Durand je za trenutek območnila, potem pa je začela znova:

»To je približno vse, kar sem vam imela povedati. Preživela sem težke čase. Morala sem prodati vse svoj nakit, da bi takoj v začetku imela kaj, od česar bi mogla živeti. Potem sem odšla v Nice in tam došla pod imenom Mary Lantely službo v neki operetni skupini. Tam sem privrkat zapazila, da neki moški stika za mano in sicer človek, ki ne bo zlepa odnehal od tistega, kar si je bil zamislil in kar je že začel. To je bil sir Frederik Bruce, šef Scotland Yarde, ki je vodil preiskavo tudi o aferi Hilarija Gotha. Ta je vedel, da je bil Erik na dan umora v pisarni Hilarija Gotha, ko pa je iz časopisov zvedel za moje zginotje, je obe stvari spravi v medsebojno zvezo. Neke noč, ko sem odšla iz gledališča, je pristopil k meni detektiv iz Scotland Yarde. »Vi ste Eva Durand, mi je dejal. Rekla sem mu, da se moti. Potem se mi je posrečilo pobegniti v Marsellie in se tam vkrati na ladjo za New York. Koikor se je dalo, sem spremenila svoje zunanost ter barvo las in sem kot Jenny Jerome stopila kot mahekan v neko veliko modno hišo. Toda Scotland Yard me je tudi tam hitro staknil. Morala sem pobegniti naprej. Končno sem prispela v San Francisco brez belica v žepu. Na ladji za Oakland sem srečala Heleno Tapper-Brook, svojo tova-rišico izza mladih dni v Devonshiren. Ta je bila takoj dobra in mi našla tukaj službo. Spet sem bila srečna vse do tlej, dokler se ni pojavil sir Frederik Bruce, ki je stalno lazi za mano.«

Durand je počasi vstal s svojega stola. »Upam, da si sedaj zadovoljna,« je dejal z zmolklim glasom.

»Oh, Erik...«

dne sem zvedela, da je moje življenje uni-čeno. Tam je bil tudi polkovnik Beatem... Poznala sem ga že od prej... sijalen, od-lično vzgojen mož. Pravo nasprotje od Erika. Tedaj sem se nenadoma spomnila: on jutri zjutraj odhaja in me bo popeljal s seboj. Predlagala sem, da se gremo skrivati, polkovnika pa sem še prej prosila, naj pride pome na določeni prostor. Prišel je... Pri-silila sem ga k prisegi, da nikomur ne bo niti besedice povedal od tega, kar mu bom zaupala... in tedaj sem mu razložila, v kakšnem položaju se nahajam. Bila sem se, da bi utegnil Erik v primeru, če bi javno pobegnila od njega, izvršiti svojo grožnjo... in me ubiti. Polkovnik Beatem se je vedel popolnoma neoporečno. Vse je pripravil. Tisto noč sem se skrivala v pla-nihah. Pred zoro je prišel z Li-Gungom in pokritim vozom. Mislil je, da v vozu pustim na cesti, brž ko bomo prišli s Khyberskega prelaza. Potovala sem skrita v tem vozu, ko smo pa prišli s prelaza, je nastal zame najlepši čas, kar ga je kdaj preživela katera ženska. Osem mesecev skozi divlje kraje na hrbtu kamele... nad nami zvezdnati noč... in bil je polkovnik Beatem. Vse je bilo prav. Tisto noč sem se skrivala v pla-nihah. Pred zoro je prišel z Li-Gungom in pokritim vozom. Mislil je, da v vozu pustim na cesti, brž ko bomo prišli s Khyberskega prelaza. Potovala sem skrita v tem vozu, ko smo pa prišli s prelaza, je nastal zame najlepši čas, kar ga je kdaj preživela katera ženska. Osem mesecev skozi divlje kraje na hrbtu kamele... nad nami zvezdnati noč... in bil je polkovnik Beatem. Vse je bilo prav. Tisto noč sem se skrivala v pla-nihah. Pred zoro je prišel z Li-Gungom in pokritim vozom. Mislil je, da v vozu pustim na cesti, brž ko bomo prišli s Khyberskega prelaza. Potovala sem skrita v tem vozu, ko smo pa prišli s prelaza, je nastal zame najlepši čas, kar ga je kdaj preživela katera ženska. Osem mesecev skozi divlje kraje na hrbtu kamele... nad nami zvezdnati noč... in

Fizkultura in Sport

Po 12 letih spet v svojem domu

Dolga in težavna je bila pot TVD Partizan v Trbovljah, ki je končno prišlo do prepotrebne prostora za razvoj telovadbe in trboveljski dolini. Pred vojno je bil bivši Sokolski dom središče telovadnega življenja, ki pa ga je okupacija pretrgala. Telovadno dvorano so med vojno uničili ter napravili iz nje pisarne, tako da je nekdanja telovadna dvorana v Trbovljah ostala v tem stanju še vsa leta po osvoboditvi. Dolgih sedem let so Trbovlje zamudile pri vzgoji mladine na področju telovadbe, ker ni bilo potrebnih telovadnih prostorov. Težko ko opravičiti ta velik greh pred ljudstvom in našo doraščajočo mladino, ki manj težavno pa bo nadomestila, kar smo v teh letih zamudili.

Telovadno društvo v Trbovljah je vsa poveljna leta životalo po svoje, kakor je ob takem stanju pač vedelo in znalo, vendar telovadci niso klonili; ovire, ki so jim bile trdovratno napotile, so končno le odstranili in začeli so z obnovitvijo svojega Telovadnega doma, ki je bil spet izročen svojemu namenu v soboto 14. t. m.

Meseca aprila lanskega leta so telovodci v Trbovljah začeli z delom v svojem domu. Načrt je predvideval ureditev doma v stanju, čigar končne oblike vidimo sedaj, ko so dela v zaključni fazi z urejeno telovadno dvorano in prijetnim zbirališčem vseh fizikultur-nikov.

Vsa dosedanja dela na domu je društvo opravilo v lastni režiji, delno s prostovoljnimi delom članov in prijateljev društva, kolikor je bilo to v danih okoliščinah in pogojih mogoče, vsa ostala dela pa so bila plačana.

Dela na ureditvi Doma so bila izvršena v dveh etapah. Enkrat so jih morali celo ustaviti sprito težav, ki so nastale še v spodnjih prostorih Telovadnega doma zaradi pisarn in stanovanj strank, s katerimi so nastale neprilike pri izselitvi. 5858 zapisanih prostovoljnih ur je dokaz, koliko truda so člani vložili v delo, vendar je bilo število teh udarniških ur še večje.

Levji delež pri ureditvi Telovadnega doma v Trbovljah pa nosi nedvomno mladina trboveljske rudarske šole s tov. Matom Filipičem na čelu, ki je lahko za zgled ostalim kolektivom pri prostovoljnem delu. Tudi načelnik telovadcev tov. Ivan Bočko je s svojim vzornim delom pokazal, kaj zmore človek, ki ljubi svoje društvo in žrtvuje ves svoj prosti čas za izgradnjo Doma. Res je, da je bilo takih požrtvovalnih

ljudi malo. Vsekakor pa so sedanja telovadna dvorana in ostali prostori velika pridobitev ne samo za Partizana, marveč tudi za vse Trbovlje. S pomočjo Telovadne zveze Slovenije, ki je prispevala dva milijona dinarjev, s podporo OLO Trbovlje ter s pomočjo njegovega sedanjega predsednika tov. Martina Gosaka, ki je preskrbel denarno podporo iz Ljubljane, ob podpori trboveljskih podjetij in mestne ljudske občine v Trbovljah je bilo mogoče opravi-

viti veliko delo, čeravno so morali glavne opravke izvršiti v najtežjih mesecih, t. j. v decembru in januarju; pleskanje in ostala zidarska dela so zahtevala, da je bilo treba v Domu mnogo kuriti, saj so porabili v ta namen dnevno eno do dve tona premoga. Vse težave so sedaj premagane — Telovadni dom Partizana v Trbovljah bo lahko služil svojemu svetlemu namenu: telesni vzgoji mladih, zdravih sil za krepitve obrambne moči naše države.

Praznik trboveljskega Partizana

Dolgoletna želja trboveljskih telovadcev se je izpolnila — dobili so spet svojo telovadnico, ki so se zanjo borili vsa leta po vojni. V lepo urejeni telovadni dvorani, ki je danes ena izmed najlepših v vsej Sloveniji, so se minulo soboto zbrali člani in članice, mladinci in mladinke, pionirji in pionirke ter številni gostje k slovesni otvoritvi Telovadnega doma v Trbovljah. Med gostje so bili predsednik OLO Trbovlje, tovariš Martin Gosak, sekretar MK ZK Trbovlje, predsednik mestne ljudske občine Trbovlje, zastopnik Telovadne zve-

ze Slovenije, zastopniki okrožnega telovadnega odbora iz Celja in še drugi gostje, ki so prišli, da vidijo plodno delo trboveljskih telovadcev.

Besede, ki so jih izrekli ob tej slovesnosti razni gostje in predsednik TVD Partizan Trbovlje tov. Dominik Kužnik, so bile znamenje, da bo treba s podvojenimi močmi nadomestiti in dobiti to, kar je bilo zamujeno v sedmih letih po osvoboditvi.

Najlepši prizor na tem slavlju pa je bil vsekakor nastop pionirjev, ki so čestitali k požrtvovalnemu in uspešnemu delu pri gradnji trboveljske telovadnice tov. podpredsedniku Filipiču, blagajniku tov. Žuži, gospodarju tov. Brčonu in neutrudnemu načelniku trboveljskega Partizana tov. Ivanu Bočku, saj vidiš sledove njegovega osebnega dela ob vsakem koraku po trboveljskem Telovadnem domu. — Telovadna dvorana v Trbovljah je lahko ponos vseh — to je bilo opaziti na obrazih vseh, ki so bili navzoči, saj so jim žarela lica od zadovoljstva ob tem velikem prazniku trboveljskih telovadcev.

Rudar : Ljubljana 4:3 (2:1)

Mladinska nogometna tekma med moštvom Rudarja in igralci Odreda, Graficarja in Krima se je končala z zasluženim zmago igralcev Rudarja, ki so se bolje znašli na zasneženem igrišču.

Obe mladinski moštvi sta zaigrali požrtvovalno in borbeno. Najboljši igralec na terenu je bil mladi Jerše. Zmaga Rudarja bi bila lahko še večja, če ne bi domači igralci zastreljali enajstmetrovko. Sodnik Zupan iz Zagorja ni preveč dobro vodil igre; pozna se mu pač zimski odih. Gledalcev je bilo nekaj čez sto.

Skupni izlet na Janče

V četrtek 12. februarja so se zbrali člani gradbenega oddelka litjskega Planinskega društva in so razpravljali o društvenih zadevah, zlasti o projektu nove planinske koče na Jančah. Janče so najvišja točka na masivu, ki se vleče na desnem bregu Save od Zaloge proti Litiji, z najvišjo točko na koti 794 m. Na zboru so določili nedeljo 22. februarja za množični pohod na Janče, v primeru slabega vremena pa bo izlet teden dni kasneje, t. j. 1. marca. Izletniki se bodo peljali z vlakom ob 7.40 do postaje Jevnica, od tam bodo šli peš na Janče, kjer si bodo ogledali stavišče. Z Janč pa se bodo vračali po grebenih mimo Miklavževega doma v Litijo. Vsi, ki se žele udeležiti izleta, naj se prijavijo predsedniku PD Litija tov. Ženu, načelniku litjske železniške postaje.

Skoro na vseh sestankih in sejah množičnih organizacij je govora o naši mladini, tudi dnevni časniki mnogo o njej pišejo in je poleg zasluženih pohval za svoje velike akcije deležna še več graje. Če pa je ta graja v vseh primerih resnično zaslužena, je drugo vprašanje.

Pogosto padajo očitki, da mladina ni tam, kjer je njeno pravo mesto, t. j. v telovadnih športnih in kulturnih društvih, oziroma ni vključena v ta društva v toliki meri, kot bi morala biti. Res je, da si mladina čisto kratke neprimerne razvedrila po raznih gostinlah in drugod. Ti očitki so deloma upravičeni, toda velik del krivde nosijo drugi, ki so za pravilno vzgojo mladine odgovorni, kar se je dovolj jasno pokazalo na občem zboru TVD Partizana v Radečah.

Prenehajmo že enkrat s tem, da bi bili naši telovadni domovi enaki mračnemu vdihu nekdanjih gimnazijskih telovadnic. Mladini se hoče pestro življenje, razgibanost in raznovrstnost delovanja, ne pa suhoparnega »guljenja« prostih vaj in nekoliko orodne telovadbe in lahke atletike. Vsa ni za vse in nima do vsega veselja. Res je, da se pri izvajanju prostih vaj najbolj pokaže množičnost in enotnost in so zato tudi nedvomno potrebne in koristne, toda — ne preveč! Saj je vendar toliko vrst telovadbe, športa in športnih iger, da bo gotovo vsak mladinec ali mladinka v enem ali drugem našel ali našla svoj cilj, našel to, kar mu je najbolj všeč, do česar ima največ veselja in smisla, kjer se bo tudi v telovadni naupešneje meril.

Če je v telovadnici ali na telovadišču dolgočasno, bo gotovo vsak prej ali slej izgubil veselje in ga ne bo več blizu. In izgleda, da je tako. Mladina pa pravi, da bi prav rada delovala, toda v različnih področjih. Predvsem si želi športnih iger, kot odbojke, košarke, tenisa in podobno, seveda pa tudi telovadbe in gimnastike. Gotovo je dosti možnosti, da ji vse to nudimo, in če jih trenutno ni, jih je treba najti in nuditi mladini to, česar se njej hoče, nuditi ji vse možnosti raznovrstnega delovanja, vnesti v telovadnice zdravega veselja, pa bo napolnila telovadnice in športna igrišča, in ne bo več treba grajati in ne bo nas več strah za njeno in naše domovine bodočnost.

Ali si že poravnal naročnino?

Vrednost nagrad za naročnike Zasavskega vestnika znaša že nad 120.000 dinarjev

Naročniki »Zasavskega vestnika«, ki bodo poravnali še slučajno dolžno naročnino za list za lansko leto in jo plačali tudi za leto 1953, se bodo lahko udeležili žrebanja dobikov, ki bo v nedeljo, 3. maja 1953 na vrtu rudniške restavracije v Trbovljah. Kdor bo poravnal naročnino do 1. maja 1953, si pridobi pravico do žrebanja.

Dobitki so sledeči:

1. nagrada: kuhinjska oprema (darilo Stroj. mizarstva, Trbovlje); 2. nagrada: 3 metre volnenega blaga za moško obleko (darilo Mestnega trg. podjetja, Trbovlje); 3. nagrada: 120 keramičnih ploščic za oblogo sten (darilo »Keramike«, Izlake); 4. nagrada: moški ali ženski čevlji po meri (darilo Mestnega čevlj. podjetja, Trbovlje); 5. nagrada: 10 vreč Portland cementa (darila Cementarne Trbovlje); 6. nagrada: blago za ženski letni plašč; (darilo mestnega magazina v Zagorju); 7. in 8. nagrada: kristalni servis in kristalni komplet (darilo »Umetnine«, Ljubljana); 9. in 10. nagrada: po en vozček trboveljskega premoga (darilo trboveljskega rudnika); 11. nagrada: 1 tona apna (darilo zagorskega rudnika); 12. do 14. nagrada: po 1 pletena jopica (darilo »Preskrbe«, Trbovlje); 15. do 17. nagrada: darilo po 1000 din (darilo »Preskrbe«, Hrastnik); 18. nagrada: 5 vreč cementa (darilo Industrije grad. materiala, Radeče); 19. nagrada: 9 kvadr. metrov plošč »Izolit« (darilo podjetja pod 18.); 20. nagrada: šunka v teži 5 do 6 kg (darilo Mestne klavnice, Radeče); 21. nagrada: 200 kg žganega apna (darilo Kem. tovarne, Hrastnik); 22. nagrada: 1 moška sraka (darilo »Petrošnika«, Hrastnik); 23. do 25. nagrada: po 2 zavitka pisalnega papirja (darilo Papirnice Radeče); 26. do 28. nagrada: po 1 knjižna nagrada (darilo okraj. odbora OF, Trbovlje); 29. do 33. nagrada: po 1 knjižna nagrada »Zasavskega vestnika«; 34. in 35. nagrada: po 1 pločev. vedro za vodo (darilo Stroj. tovarne »Miha Marinko«); 36. nagrada: 1 steklenica likerja (darilo »Petrošnika«, Hrastnik); 37. do 39. nagrada: po 1 steklenica likerja (darilo Mestnega gostinstva, Radeče — Zidani most. 40. do 42. nagrada: 2 steklena servisa in 1 vaza (darilo steklarne Hrastnik).

Zbirka nagrad še ni zaključena. Vrednost doslej zbranih nagrad znaša nad 120.000 din.

Naročniki — pohitite z vplačilom naročnine! Obeta se vam sreča! Uredništvo in uprava »Zasavskega vestnika«

TVD Partizan in mladina

To je izpovedala mladina na občem zboru TVD Partizan v Radečah in mislim, da velja to v glavnem za vsa telovadna društva.

Pa še nekaj hoče mladina pri TVD Partizan, čemer se pa nekateri, zlasti vodstva društev, z vsjo močjo upirajo, t. j. gojiti nogomet. O nogometu in športu v obče v Radečah je bilo v našem listu že mnogo napisano, vendar pri tem iz leta v leto nastajajo lanske leto, se sploh ni uveljavilo in je že ob rojstvu zaspalo spanje pravičnega. Radečanom pa je bil in bo nogomet vedno pri srcu in ne vem, zakaj ga TVD Partizan ne bi gojil. Ne razumem tega odpora nekaterih članov tega društva, saj je to vendar poklicano gojiti prav vse vrste telovadbe in športa, dvigati telesno vzgojo našega ljudstva in vzgajati mladino v čvrste, krepke, odporne čuvaje naše svobode, v odločne borce za obstoj in boljšo bodočnost naših narodov. Zato res ne vidim razloga, zakaj TVD Partizan ne bi gojil nogometa, zlasti če mladina to želi in zahteva in samostojnega športnega društva v Radečah ni.

S potekom in rezultati občnega zbora se v

tem članku ne bom ukvarjal, ker upam, da bo to storil kdo od bolj poklicanih. Vendar pa bi poudaril še nekaj, kar je za telesno in kulturno vzgojo naše mladine zelo važno, t. j. vprašanje vadiateljev in vadiateljic. Kdo je pač najbolj poklican za vzgojo mladine in zanjo tudi največ odgovoren, če ne njeni vzgojitelji, šolniki, učitelji in profesorji. Toda pri radeškem TVD Partizan ne deluje menda niti eden izmed učiteljev ali učiteljic in tudi na občni zbor društva klub izrecnim povablom ni bilo nikogar. Mislim, da je dovolj že sama ta ugotovitev in ne potrebuje nikakega komentarja, saj dovolj jasno osvetljuje njih odnos in skrb za vprašanje, ki bi ji moralo biti najbolj pri srcu, to je vprašanje vzgoje mladine in s tem bodočnosti svojega ljudstva.

Pa tudi ostale množične organizacije, predvsem Fronta in sindikati, bi se morali za ta vprašanja malo več zanimati in sodelovati vse, da bo mladina naša dovolj zdrava zabave in razvedrila, dovolj prave socialistične vzgoje, da bo lahko izpolnila v bodočnosti naloge, ki jo čakajo in kar od nje domovina pričakuje in terja. —vim—

Ako želite imeti dobro in sodobno razsvetljavo, potem takoj zahtevajte pogoje za opremo vašega podjetja, ustanove in lokalov s

fluorescentno razsvetljavo

ki vam jo uredi in opremi

ELEKTROTEHNIŠKA DELAVNICA V HRASTNIKU

po najnižjih cenah

Podrobna pojasnila dobite za Trbovlje pri Francu Senčarju, Trbovlje II št. 26, v Hrastniku pa v Elektrotehniški delavnici (pri LO MO, Hrastnik)

IZPRED SODIŠČA

Posledice nerednosti v službi

Pred dnevi se je zagovarjala pred okrajnim sodiščem v Trbovljah Franciska Bajde iz Zagorja št. 151, ker je kot poslovodkinja poslovilnice št. 17 Mestni trg. podjetja v Zagorju leta 1951 potem, ko je nastopila svoj letni oddih, opustila inventurni popis blaga, ravno tako pa tudi takrat, ko se je spet povrnila v službo, ni ugotovila stanja poslovilnice v času svoje odsotnosti, s čimer je ustvarila možnost nekontroliranega razpolaganja z blagovnimi fondii podjetnih uslužbenec, kar je imelo za posledico, da je v poslovilnici nastal primanjkljaj v znesku 59.206 din.

Na glavni sodnijski obravnavi je obtoženka priznala, da ni pravilno ravnala, ker ni napravila inventurnega popisa. To je napravila po svoji izpovedi zaradi tega, ker je navajala, da noben poslovodja in ker je bila prepričana, da bo klub temu vse v redu. Ko pa je bila na dopustu, je slišala, da so se v poslovilnici delale nepravilnosti in so tako verjetno primanjkljaj zakrile ostale uslužbenke podjetja.

Sodišče je obtoženko spoznalo za krivo kaznivega dejanja zoper narodno gospodarstvo in jo

obsodilo na 3 mesece zapora, pogojno za dobro dveh let. Mestnemu trg. podjetju v Zagorju pa mora povrniti znesek 59.206 din.

Prehitro je vozil

Pred sodiščem se je zagovarjal nadalje Franc Sopar iz Sv. Stefana pri Dolu št. 30, ker je kot vozač motornega kolesa iz malomarnosti in v vožnji proti predpisom poškodoval dva človeka. To je storil na ta način, da je na nepreglednem ovinku pri steklini v Hrastniku dne 25. septembra lanskega leta vozil s preveliko hitrostjo po levi strani ceste in se tako ni mogel umakniti ob srečanju s tovornim avtomobilom, v katerega se je zaletel prav v sredino. To je imelo za posledico, da sta pri padcu utrpela hude telesne poškodbe Franc Sopar in njegov sovozač Janez Drakslar.

Na glavni obravnavi je obtoženec izpovedal, da je do nesreče prišlo zaradi slabih zavor na motornem kolesu in zaradi ovinka na cesti. Motorno kolo je imelo po njegovi izpovedi hitrost okrog 15 do 20 km na uro. Vozil je s tretjo brzino, tako da ni vozil prehitro, pač pa je glavni razlog, da je prišlo do nesreče, v tem, da je bila cesta na kritičnem mestu precej posuta z gramozom in ker je vozač tovornega avtomobila vozil po sredini ceste. Šofer tovornega avtomobila pa je nasprotno potrdil, da je imel vozač motornega kolesa precejšnjo brzino, da je sam vozil popolnoma po desni strani ceste in da je v glavnem dejansko prišlo do nezgode zaradi slabe ceste.

Sodišče je obtoženca obsodilo zaradi kazenskega dejanja zoper varnost javnega prometa na 6 mesecev zapora in na povrnitev 34.000 din, ki jih mora plačati Okrajnemu zavodu za soc. zavarovanje. Obtoženec s sodbo ni bil zadovoljen in se je proti njej pritožil.

Krompir je kradel

Zaradi tatvine se je zagovarjal pred sodiščem tudi Dominik Mihelič iz Semnika, ker je lanskega avgusta z njive v Semniku na škodo družine ukradel okrog 30 kg krompirja in ga odnesel domov. Tatvino je obtoženec priznal in izpovedal, da je to storil v nepremišljenosti.

Sodišče ga je obsodilo na 1 mesec zapora in na plačilo stroškov kazenskega postopka.

Kazen zaradi pretepa

Pred sodiščem sta se prav tako zagovarjala Franc Bombek iz Loga št. 274 pri Hrastniku in Franc Popovšek, stanujoč istotam, ker sta meseca novembra lanskega leta na cesti v Hrastniku telesno poškodovala Cirila Kandolfa. Oba

sta se zagovarjala na ta način, na sta očitano jima dejanje res napravila, da pa sta to storila zaradi tega, ker je poškodovani baje govoril o njima, »da hodita k neki kuharici. To pa po izpovedi obeh obtožencev ni res, zato sta z njim sama obračunala.

Sodišče je Franca Popoviča obsodilo na 20 dni zapora, Franca Bombeka pa na 15 dni. Poleg tega morata oba plačati Cirilu Kandolfu znesek 1500 din in sicer 1000 din za bolečine, 500 din pa za zdravniško spritevalo.

Tudi ta zaradi tatvine obsojen

Zaradi tatvine je bil obsojen nadalje Ludovik Hlžak, stanujoč v Sindikalnem domu v Trbovljah, ker je lansko leto v času svoje zaposlitve v Strojni tovarni »Miha Marinko« vzel v tovarni eno pilo in razne kose železa, ki si jih je prisvojil. Dejanje je obtoženec priznal, zagovarjal pa se je s tem, da je hotel to orodje uporabiti doma pri kovaškem delu. — Sodišče ga je obsodilo na 3000 din denarne kazni, plačljive v roku enega meseca.

OBJAVE

RAZGLAS

Vse prebivalstvo na območju Ljudskega odbora mestne občine v Trbovljah obveščamo, da so volilni imeniki na vpogled od 1. februarja do vključno 15. marca 1953. Pozivamo vse tiste, ki so bili pri zadnjih volitvah izpuščeni iz volilnega imenika, ali na kak drug način niso bili vpisani v volilni imenik, nadalje vse tiste, ki so se v tem času priselili na naše območje, ter vse, ki bodo do vključno 15. maja t. l. dopolnili 18. leto starosti, da se zglasijo v navedenem času pri Ljudskem odboru mestne občine v Trbovljah (soba št. 9) zaradi vpisa v volilni imenik.

Opominjamo vse v poštev prihajajoče, da poznejših pritožb ne bomo upoštevali, zato je dolžnost slehernega, da se prepriča, če je pravilno vpisan v stalni volilni imenik.

Iz tajništva LO MO Trbovlje

IZGUBLJENO

Izgubila se je zlata ženska zapesna ura, zavita v papir, od OLO Trbovlje do cementarniških hiš pri trgu oz. do rudniške restavracije. Najditelj naj jo odda proti nagradi v uredništvu.

PREKLIC

Preključujem žaljivke proti Fani Jamnikovi iz Trbovelj (Za Savo). — Franc Cerovšek, Trbovlje, desni breg Save 54.

PREKLIC

Zahvaljujem se tov. Marjli Homškovi, da je odstopila od tožbe zaradi mojih žaljivk proti Rafaelu in Dragu Homšku. — Andrej Mejač, Turje 14.

PREKLIC

Preključujem, kar sem izrekel proti tov. Gračner. — Tine Breznik, Radeče — Jagnje-nica 44.

ZASAVSKI PIONIR

Kotiček za naše pionirje in pionirke

POZDRAV OD OTVORITVI NOVEGA DOMA »PARTIZANA«

(Dva pionirja in dve pionirki)

1. pionir (Bombeck): »Dragi tovariši podpredsednik! — Dolgo smo čakali, da bi dobili tudi mi trboveljski pionirji telovadnico, v kateri bi krepili naše mlade sile in postali nekoč dobri branitelji varnosti naše domovine. Dobili smo jo v veliki meri po vaši zaslugi, zato se vam danes za vaše nesebično delo vsi trboveljski pionirji zahvalujemo.«

2. pionirka (Marjana): »Ko stojimo v dvorani, ki naj postane kovačnica novih fizikulturikov v naši dolini, vemo, da je ne bi še imeli, če ne bi bilo vas, dragi tovariši gospodar, in vašega požrtvovalnega dela, ki je rodilo sad, ki ga bomo uživali zlasti mi, najmlajši. Zato vam iz srca izrekamo zahvalo.«

3. pionir (J. Brvar): »Kamor koli se ozremo po dvorani in po novem domu, vidimo delo vaših pridnih rok, tovariši načelnik. Prav te vaše pridne roke so obilno pripomogle, da imamo v Trbovljah novo žarišče telesne vzgoje in kulture, ki nas bo vzgajalo v dobre in zveste državljane. Hvala vam za vaše vztrajno delo.«

4. pionirka (Vidregar): »V novi telovadnici, v kateri se bodo vzgojili novi

telovadni kadri, zlasti iz vrst naš najmlajših, in za katere upamo, da bodo ponesli sloves Trbovelj širom po naši domovini, kakor so ga nosili že nekoč naši očeti, pozdravljamo tudi vas, dragi društveni blaginjak in se vam iskreno zahvaljujemo za vašo skrb, s katero ste omogočili, da imamo danes ta lepi dom.«

Vsi: »V znak priznanja, da znamo ceniti vaš trud, sprejmite iz naših rok skromna, pa hvalazna darila.«

NOVA PIONIRSKA BESEDNA UGANKA

1 2 3 4 = član znanega naroda

4 3 2 1 = grozovit, neusmiljen

Rešitev nam pošljite do ponedeljka, 23. februarja. Izžrebani bo tudi tokrat dobil lepo knjižno darilo.

REŠITEV NAGRADNEGA BESEDNEGA LIKA

Vodoravno in navpično: I. rudar; II. Murat; III. nafta; IV. hrt; V. jak; VI. girondist; VII. medicinec; VIII. Venenje; IX. Krapina; X. veterinar; XI. levkemija; XII. dušik; XIII. sel; XIV. borec; XV. sreda; XVI. konec. Po sredini beremo navpično: Dr. France Preseren.

Četudi je bila rešitev tega lika v zadnji številki našega lista razmeroma težka, smo vendar dobili več popolnoma pravih odgovorov. Zreb je odločil za nagrado prijateljo Dragico Dornik iz Jagnjenice št. 9 pri Radečah, ki naj ob priložnosti pošlje v naše uredništvo po razpisano nagrado.

REŠITEV PIONIRSKA KRIŽANKE
Rešitev pionirske križanke iz 6. številke našega lista se glasi vodoravno in navpično: 1. Tine; 2. Iran, 3. Na-Ma; 4. enak.

Tudi tokrat smo dobili od naših pionirjev in pionirk celo vrsto pravih odgovorov. Zreb je odločil za nagrado prijateljo Dragico Dornik iz Jagnjenice št. 9 pri Radečah, ki naj ob priložnosti pošlje v naše uredništvo po darilo.

Pripomba: Rešitev besedne uganke iz naše 5. številke, ki je zadnjič pomotoma izostala, se glasi 1 2 3 4 = osem, 4 3 2 1 = meso.

VELIK USPEH MLADINSKE SPEVOIGRE »KRESNICEK« V ZAGORJU

Za »Lumpacijem vagabundom« je »Svoboda I« v Zagorju uprizorila 7. in 8. februarja mladinsko spevoigro »Kresniček«, ki so jo naštdirali gojenci Glasbene šole v Zagorju. Ta predstava je uspela na celi črti in so Zagorjani nanjo lahko upravičeno ponosni. Izvedba »Kresnička« je bila sprejeta od občinstva z največjim navdušenjem.

Za uspeh »Kresnička« gre zahvala ravnatelju Glasbene šole tov. Slavku Korošcu ter učiteljem Dörflerju, Lapajnetu in M. Rusu, kakor tudi tov. Brezajevi, ki je naštdirala z veliko iznajdljivostjo plesne točke, seveda pa zaslužio vse priznanje vsi izvajalci igre.

Vsi Zagorjani žele, da bi igra »Kresniček« še ponovili. Z njo se bo zagorska »Svoboda« lahko pokazala tudi v drugih krajih.